

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, 2011. február 16. napján megtartott fellebbviteli nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A szolgálatban kötelességszegés vétsége miatt **az I.r. vádlott és társa** ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa 2010. szeptember 10. napján kihirdetett KB.II.82/2008/13. számú ítéletét **megváltoztatja**.

Az I.r. és a II.r. vádlottakat bűnösnek mondja ki szolgálatban kötelességszegés vétségében (Btk.348.§ (1) bek.).

Ezért mindkét vádlottat megrovásban részesíti.

A vádlottakat külön-külön kötelezi 625 (hatszázhuszonöt) Ft bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen fellebbezésnek van helye, amit az I.r. vádlott védője az ítélet kézbesítésétől számított 8 (nyolc) napon belül jelenthet be.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi bíróság Katonai Tanácsa a 2010. szeptember 10. napján kihirdetett KB.II.82/2008/13. számú ítéletével az I. és a II.r. vádlottakat az ellenük a Btk.348.§ (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességszegés vétségének vádja alól felmentette. Megállapította, hogy az eljárás során felmerült bűnügyi költséget az állam viseli.

A tárgyaláson a vádlottak és védőik az ítéletet tudomásul vették, a katonai ügyész azonban a részére kézbesített ítélettel szemben törvényes határidőn belül mindkét vádlott terhére, bűnösségük megállapítása és velük szemben büntetés kiszabása érdekében fellebbezést jelentett be. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévedett, amikor azt állapította meg, hogy a vádlottak kötelességszegése nem tekinthető olyan súlyúnak, amely miatt az általuk ellátott szolgálat megghiúsult volna.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség Kf.IV.147/2010. számú átiratában a katonai ügyész fellebbezését fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás hiányossága miatt megalapozatlan, amelyet azonban a nyomozati iratok alapján kiküszöbölhetőnek tartott. A tényállás kiegészítést követően az első fokú ítéletet felülbírálatra alkalmasnak találta, majd indítványozta, hogy a másodfokú bíróság mondja ki a vádlottak bűnösségét szolgálatban kötelességszegés vétségében, és ezért őket ítélje pénzbüntetésre. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévedett a II.r. vádlott cselekményének megítélésakor, amikor a szolgálatban kötelességszegés vétségének 4. fordulatban írt elkövetési magatartását vizsgálta. A II.r. vádlott ugyanis azzal valósította meg a terhére rótt

bűncselekményt, hogy mozgáskörzetét, a szolgálati helyét elhagyta, az I.r. vádlott pedig azzal, hogy mint őrpárancsnok e kötelességszegést eltűrte.

A másodfokú nyilvános ülésen a Katonai Fellebbviteli Ügyészség jelen lévő képviselője az átiratában foglaltakat fenntartotta. Megismételte a tényállás kiegészítésére és a vádlottak bűnösségének megállapítására, velük szemben pénzbüntetés kiszabására vonatkozó indítványait. Enyhítő körülményként kérte figyelembe venni az időmúlást, az I.r. vádlottnál azt, hogy szolgálati viszonya már megszűnt és súlyosító körülményként mindkét vádlottnál a hasonló jellegű cselekmények elszaporodottságát, az I.r. vádlott tekintetében pedig, hogy különös bűnismétlőnek számít.

A II.r. vádlott védője perbeszédében az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Véleménye szerint az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett és helyesen állapította meg, hogy az őrzött objektum a vádlottak folyamatos őrzése alatt állt. Álláspontja szerint mindezek alapján helyes az elsőfokú bíróság által hozott felmentő ítélet, mivel a vádlottak cselekménye legfeljebb fegyelemsértésnek minősül, nem éri el azt a szintet, amely miatt azt bűncselekményként kellene értékelni. Indítványozta az elsőfokú ítélet helybenhagyását.

Az I.r. vádlott saját védelmében előadta, hogy bár szabálytalanul látták el a feladatot, de az objektumot nem hagyták őrizetlenül.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet a Be.348.§ (1) bekezdése alapján mindkét vádlott tekintetében teljes terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács nem a Be.278.§ (3) bekezdése alapján járt el, mivel az ügy elbírálására annak érkezésétől számítva jelentős késedelemmel került sor, amit az ügy terjedelme és bonyolultsága nem indokolt. Egyebekben az elsőfokú katonai tanács az eljárási szabályok betartásával járt el, kivéve amikor az érdekeltek egybehangzó indítványa ellenére csupán ismertette a bizonyítékként értékelt iratokat, azok felolvasása helyett, amely nem felel meg az ügy elbírálásakor hatályos Be.301.§ (1) bekezdésében írt rendelkezéseknek.

Az elsőfokú katonai tanács az ítélet tényállását a rendelkezésére álló bizonyítékokkal összhangban rögzítette és indokolási kötelezettségének is eleget tett. Az csak az I.r. vádlott személyi körülményeiben bekövetkezett változással szorul kiegészítésre a Be.352.§ (1) bekezdés a/ pontja alapján. A másodfokú iratok 5.nsz. alatt található BRFK Vezetőjének 301/4009. számú parancsa alapján a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a tényállást azzal egészíti ki, hogy: "Az I.r. vádlott szolgálati jogviszonya 2010. december 5. napján felmentéssel megszűnt és nyugállományba került."

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a továbbiakban nem szükséges az első fokú ítélet kiegészítése, az felülbírálatra alkalmas, mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól.

A másodfokú bíróság a vádlottak bűnössége megállapítása érdekében előterjesztett ügyészi fellebbezést az alábbiak szerint alaposnak találta.

Az elsőfokú bíróság tévedett, amikor az általa megállapított tényállás alapján a vádlottakat felmentette a Btk.348.§ (1) bekezdésében írt bűncselekmény alól. Ítéletének 7. oldal. 1-2 bekezdéseiben kifejtett jogi érvelése szerint a tényállásból az állapítható meg, hogy a vádlottak szabályszegő magatartása nem volt olyan súlyosnak tekinthető, amely azonos súlyú lenne a Btk.348.§ (1) bekezdés három elkövetési magatartásával, így a vádlottak cselekménye nem bűncselekmény, hanem legfeljebb fegyelemsértés megállapítására lehet alkalmas. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint ugyanis a vádlottak, bár szabályellenesen együtt voltak az őrbódében, a bizonyítás adatai alapján ráláttak a mozgáskörzetükre.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint tévedett az elsőfokú katonai tanács, amikor csak a szolgálatban kötelességszegés 4. elkövetési fordulatának megvalósítását vizsgálta II.r. vádlott tekintetében, és a tettazonosság keretei között nem vizsgálta a bűncselekmény 3. fordulatának elkövetését, a szolgálat hely elhagyását.

A II.r. vádlott engedély nélkül hagyta el a mozgási körzetét, ezért a Btk.348.§ (1) bekezdésének 3. fordulatában írt elkövetési magatartásával - a szolgálati hely engedély nélküli elhagyásával - valósította meg a terhére rótt katonai bűncselekményt. A Katonai Fellebbviteli Ügyészség pedig helyesen hivatkozott arra, hogy az őrparancsnoki teendőket ellátó I.r. vádlott e bűncselekmény 4. fordulatát azzal valósította meg, hogy nem intézkedett alárendeltje kötelességszegésének azonnali megszüntetésére. Ezzel a magatartásával a szolgálatra vonatkozó szabályokat súlyosan megszegte, szolgálatának alarendeltetése hiúsult meg.

Az előzőekre figyelemmel a másodfokú bíróság az első fokú ítéletet megváltoztatta, és az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás alapján a vádlottakat bűnösnek mondta ki a Btk.348.§ (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességszegés vétségében.

A másodfokú bíróság a jogkövetkezmény alkalmazása során nyomatékos enyhítő körülményként értékelte az időmúlást, mivel a vádlottak által megvalósított cselekmény 2008. február 14.-én történt, amely e bűncselekményre megállapított elévülési időn kívül esik. Enyhítőként értékelte az I.r. vádlottnál, hogy a szolgálati viszonya már megszűnt, továbbá mindkét vádlottnál jó parancsnoki jellemzésüket. Súlyosítóként értékelte azonban a hasonló jellegű cselekmények elszaporodottságát és az I.r. vádlottnál azt, hogy kriminológiai értelemben különös bűnismétlő.

A másodfokú bíróság nem értett egyet a másodfokú katonai ügyésznek a pénzbüntetés kiszabására irányuló indítványával. Az enyhítő körülmények túlsúlya, valamint a vádlottak által megvalósított cselekmény konkrét társadalomra való veszélyességére figyelemmel a másodfokú bíróság álláspontja szerint a vádlottak cselekménye az elbíráláskor már oly csekély fokban veszélyes a társadalomra, hogy velük szemben a legenyhébb büntetés, illetve más intézkedés alkalmazása is szükségtelen. Ezért őket a Btk.71.§-ában írt megrovásban részesítette.

Mivel a vádlottak bűnösségét a bíróság megállapította, ezért őket külön-külön kötelezte a Be.338.§ (1) bekezdése alapján az ügyben felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A másodfokú ítélet ellen a Be.386.§ (1) bekezdés a/ pontja alapján van helye fellebbezésnek, amit az I.r. vádlott védője a határozat kézbesítésétől számított 8 napon belül jelenthet be.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be.372.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2011. február 16.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk. a tanács elnöke, Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes sk. bíró

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással a II.r. vádlott vonatkozásában 2011. február 16. napján, az I.r. vádlott vonatkozásában 2011. március 18. napján jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2011. március 18.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Tóth Mihályné
tisztviselő